

3. Kas raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4 punktis 5 sätestatud tingimust, et „karistus [...] on kantud [...] või ei saa seda enam karistuse määranud riigi õiguse alusel täita“, tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab olukorda, kus tagaotsitava on sama teo eest lõpliku kohtuotsusega mõistetud vabadusekaotuslik karistus, mille ta on kohtuotsuse teinud riigis osaliselt ära kandnud ja mille ülejäänud osa kandmisest on selle riigi asutus, mis ei ole õigusasutus, ta vabastanud üldise armuandmisega, mis laieneb ka raskeid kuritegusid toime pannud süüdimõistetutele nagu tagaotsitav ja ei põhine karistusõiguspoliitilist laadi ratsionaalsetel kaalutlustel?

(¹) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT 2002, L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 10. detsembril 2020 – Airbnb Ireland UC versus Région de Bruxelles-Capitale

(Kohtuasi C-674/20)

(2021/C 128/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Airbnb Ireland UC

Vastustaja: Région de Bruxelles-Capitale

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta (¹) artikli 1 lõike 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et riigisisesed õigusnormid, mis kohustavad sellise vahendusteenuse osutajaid, mille eesmärk on viia elektroonilist platvormi kasutades tasu eest kokku potentsiaalsed üürnikud ja lühiajalist majutusteenust pakkuvad kutselised või mittekuutselised üürileandjad, teatama maksuhalduri kirjaliku nõude põhjal ja haldustrahvi ähvardusel „käitaja andmed ja majutusettevõtete kontaktandmed, samuti möödunud aasta jooksul teenindatud ööbimiste ja majutusüksuste arvu“, selleks et teha kindlaks need, kes on kohustatud maksma majutusettevõtete piirkondlikku maksu ja nende maksustatav tulu, kuuluvad „maksuvaldkonda“ ning neid tuleb seetõttu käsitada käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäetuna?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (²) artikleid 1–3 tuleb tõlgendada nii, et see direktiiv on kohaldatav sellistele liikmesriigi õigusnormidele, nagu on kirjeldatud esimeses eelotsuse küsimuses? Kas vajaduse korral tuleb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellistele õigusnormidele?
3. Kas direktiivi 2000/31 artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellistele liikmesriigi õigusnormidele, nagu on kirjeldatud esimeses eelotsuse küsimuses, ja nii, et need liikmesriigi õigusnormid on selle sättega kooskõlas?

(¹) EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399.

(²) ELT 2006, L 376, lk 36.